

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 15. juli 2013

om bemyndigelse af visse medlemsstater til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere eller tiltræde protokollen om ændring af Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade og til at fremsætte en erklæring om anvendelsen af de relevante interne EU-retlige regler

(2013/434/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen ønsker at skabe et fælles retligt område baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Protokollen af 12. september 1997 (i det følgende benævnt »protokollen af 1997«) om ændring af Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade (i det følgende benævnt »Wienkonventionen«) blev forhandlet med henblik på at forbedre erstatningen til ofre, der lider skade som følge af nukleare ulykker. Det er derfor ønskeligt, at bestemmelserne i protokollen af 1997 finder anvendelse i de medlemsstater, som er kontraherende parter i Wienkonventionen.
- (3) Unionen har enekompetence med hensyn til artikel XI og XII i Wienkonventionen som ændret ved protokollen af 1997, når disse bestemmelser berører de regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾. Forordning (EF) nr. 44/2001 erstattes fra og med den 10. januar 2015 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽²⁾. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence på de områder, der er omfattet af protokollen af 1997, og som ikke berører EU-retten. I betragtning af indholdet i og formålet med protokollen af 1997 kan accept af de bestemmelser i protokollen, der henhører under Unionens kompetence, ikke holdes adskilt fra de bestemmelser, der henhører under medlemsstaternes kompetence.

- (4) Regionale organisationer for økonomisk integration kan ikke tiltræde Wienkonventionen og protokollen af 1997. Det betyder, at Unionen ikke kan blive kontraherende part i protokollen af 1997.
- (5) De medlemsstater, som er kontraherende parter i Wienkonventionen, og som ikke ratificerede protokollen af 1997 inden deres tiltrædelse af Unionen, bør derfor i Unionens interesse bemyndiges til at ratificere eller tiltræde protokollen af 1997.
- (6) Tolv af Unionens medlemsstater, dvs. Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Portugal, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige er kontraherende parter i Pariskonventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område som ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964 og ved protokol af 16. november 1982 (i det følgende benævnt »Pariskonventionen«). Pariskonventionen indfører en ordning for erstatning til ofre, der lider skade som følge af nukleare ulykker, som er baseret på principper svarende til dem, der er fastsat i Wienkonventionen. Protokollen af 12. februar 2004 (i det følgende benævnt »protokollen af 2004«) om ændring af Pariskonventionen forhøjer erstatningen for skader forårsaget af nukleare ulykker. De medlemsstater, der er kontraherende parter i Pariskonventionen, blev ved

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

Rådets beslutning 2004/294/EF⁽¹⁾ og 2007/727/EF⁽²⁾ bemyndiget til i det daværende Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde protokollen af 2004. Det er derfor objektivt berettiget, at denne afgørelse ikke rettes til de medlemsstater, der er kontraherende parter i Pariskonventionen i stedet for i Wienkonventionen.

- (7) Hertil kommer, at fem EU-medlemsstater, dvs. Irland, Cypern Luxembourg, Malta og Østrig, ikke er kontraherende parter i hverken Wienkonventionen eller i Pariskonventionen. Da protokollen af 1997 ændrer Wienkonventionen, og da forordning (EF) nr. 44/2001 tillader de medlemsstater, der er bundet af nævnte konvention, fortsat at anvende nævnte konventions kompetenceregler og regler om anerkendelse og fuldbyrdelse, er det objektivt begrundet, at denne afgørelse kun rettes til de medlemsstater, der er kontraherende parter i Wienkonventionen. Derfor bør Irland, Cypern Luxembourg, Malta og Østrig, fortsat basere sig på reglerne i forordning (EF) nr. 44/2001, og anvende dem på det område, der er omfattet af Wienkonventionen og af protokollen af 1997 om ændring af denne konvention.
- (8) Bestemmelserne i protokollen af 1997 vil for Unionens vedkommende derfor kun finde anvendelse på de medlemsstater, som er kontraherende parter i Wienkonventionen på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse.
- (9) De regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme, der er fastsat i Wienkonventionens artikel XII som ændret ved artikel 14 i protokollen af 1997, bør ikke have forrang for de regler, der gælder for proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i forordning (EF) nr. 44/2001. De medlemsstater, som ved denne afgørelse bemyndiges til at ratificere eller tiltræde protokollen af 1997, bør derfor fremsætte den i denne afgørelse omhandlede erklæring, der sikrer anvendelsen af de relevante EU-regler.
- (10) Det Forenede Kongerige og Irland, som er omfattet af protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark

ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rådet bemyndiger herved Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Litauen, Ungarn, Polen og Slovakiet til i Unionens interesse at ratificere eller tiltræde protokollen af 12. september 1997 om ændring af Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade.

Teksten til protokollen af 1997 er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådet bemyndiger herved Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Litauen, Ungarn, Polen og Slovakiet til at fremsætte følgende erklæring:

»Domme vedrørende spørgsmål, der er omfattet af protokollen af 12. september 1997 om ændring af Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade, og som afsiges af en domstol i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, der er kontraherende part i protokollen, vil blive anerkendt og fuldbyrdet i [navnet på den medlemsstat, der fremsætter erklæringen] i overensstemmelse med Den Europæiske Unions relevante regler på området.«

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Litauen, Ungarn, Republikken Polen og Den Slovakiske Republik i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2013.

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 294 af 13.11.2007, s. 23.